

УДК 378.147:338.48

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ЕКСКУРСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЛЯ СТУДЕНТІВ НАПРЯМУ ПІДГОТОВКИ “ТУРИЗМ”

Світлана Григорівна Літовка-Деменіна,
*здобувач кафедри педагогіки,
ДВНЗ “Переяслав-Хмельницький державний педагогічний
університет імені Григорія Сковороди”,
м. Переяслав-Хмельницький, Україна*

Анотація

У статті досліджено особливості методів викладання екскурсійної діяльності для студентів вищих навчальних закладів туристичного профілю для освітньо-кваліфікаційного рівня “бакалавр”. Проаналізовано основні проблеми і недоліки викладання курсу “Організація екскурсійної діяльності” у вітчизняних вищих навчальних закладах порівняно з європейськими. Внесено пропозиції щодо більш активного використання інтерактивних методів при викладанні курсу. Зазначено, що в сучасних умовах глобалізації та інтегрованості України у світовий освітній простір гостро постає питання якісного екскурсійного обслуговування, а також тематичної багатовекторності екскурсійних програм.

Ключові слова: екскурсійна діяльність; інтерактивні методи навчання; компетенції; туристська освіта; туристична сфера.

Постановка проблеми в контексті сучасної педагогічної науки та її зв’язок із важливими науковими і практичними завданнями. Екскурсійна діяльність — це невід’ємна складова туристичної сфери, яка в останні роки, не дивлячись на всі економічні кризи, розвивається прискореними темпами, а отже, значно зростає потреба в забезпеченні вітчизняної індустрії туризму висококваліфікованими кадрами. Незважаючи на велику кількість випускників, які отримують диплом бакалавра за напрямом підготовки “Туризм”, проблему забезпечення висококваліфікованими кадрами в туристичній сфері остаточно не вирішено. Туристська освіта на сучасному етапі, а в її межах екскурсійна діяльність, потребує оновлення, осучаснення, перетворення на гнучку до потреб туристів форму обслуговування. Одним

із шляхів вирішення цих завдань є оновлення змісту, форм, технології викладання навчальної дисципліни “Організації екскурсійної діяльності”, пошук засобів надання екскурсії як базовій туристичній послугі більшої ефективності, привабливості, динамізму.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз наукової літератури дає змогу зробити висновок про значний внесок у підготовку фахівців туристичної сфери, зокрема екскурсійної діяльності, визначних науковців — педагогів та туризмознавців: В. Бабарицької, Б. Ємельянова, А. Короткової, О. Любіцевої, О. Малиновської, В. Пазенка, С. Поповича, Т. Ткаченко, В. Федорченко, І. Чагайди, Ю. Яценка та інших. Однак питанням оновлення концепції викладання технології екскурсійної діяльності, що відповідає викликам сьогодення, окремо увага майже не приділяється.

Мета статті — проаналізувати роль та методичне забезпечення викладання курсу “Організація екскурсійної діяльності” для студентів вищих навчальних закладів туристичного профілю.

Виклад основного матеріалу. Туризм — це феномен ХХІ ст., сфера економічної діяльності, що стрімко і динамічно розвивається. Екскурсійна діяльність — система управлінсько-організаційних заходів і виробничо-обслуговуюча діяльність з формування, просування, продажу і надання послуг: організаційного, інформаційно-методичного та сервісного забезпечення задоволення потреб населення в екскурсійному обслуговуванні. Необхідність пошуку нових підходів до методів здійснення екскурсійної діяльності як однієї з головних складових, на основі яких розвивається туризм, обумовлена викликами сьогодення. Отже, виникає потреба у вдосконаленні методів викладання курсу “Організація екскурсійної діяльності”.

У сучасних умовах глобалізації та інтегрованості України у світовий туристичний простір гостро постає питання якісного екскурсійного обслуговування, а також тематичної багатовекторності екскурсійних програм. У зв’язку з цим ефективно

управління екскурсійною діяльністю є можливим лише за умови забезпечення високопрофесійними та висококваліфікованими спеціалістами, підготовленими на основі поглиблених і, відповідно до вимог часу, удосконалених навчальних програм. Зароджена в межах педагогіки як активний метод навчання і пізнання екскурсія наразі потребує запозичення і пристосування до її потреб освітніх новітніх методик. Вирішенню цих проблем потрібно приділити якомога більше уваги в галузі туристичної освіти. Важливого значення набуває теоретичне осмислення різних складових наукових знань туризму, серед яких вагоме місце посідає екскурсійна діяльність, що потребує системного підходу до пізнання її сутності, структури, зовнішніх та внутрішніх зв'язків, загальної динаміки [6, с. 211].

Дисципліна “Організація екскурсійної діяльності” є одним з професійно-орієнтованих курсів підготовки бакалаврів у вищих навчальних закладах туристичного профілю. Вона займає провідне місце серед спеціалізованих дисциплін, оскільки майже жодна подорож не відбувається без екскурсії. Екскурсійна діяльність є одним з тих стовпів, на яких будується туристичний продукт.

Основні завдання, які ставляться під час викладання зазначеної дисципліни, такі: необхідність сформувати у студентів теоретичні, професійні знання та практичні навички, що дадуть змогу самостійно організовувати і планувати екскурсійну діяльність; розробляти та проводити екскурсії; здійснювати екскурсійне обслуговування; з'ясувати понятійно-термінологічний апарат екскурсознавства; виявити основні напрями і тенденції розвитку екскурсійного обслуговування в сучасних умовах; сформувати навички роботи з нормативними матеріалами щодо організації екскурсійної діяльності в туристичній індустрії; вивчити методику розробки нової екскурсії та оформити основні нормативні документи; освоїти методику і техніку проведення екскурсії та опанувати принципи професійної майстерності екскурсорова; засвоїти принципи диференційованого підходу до екскурсійного обслуговування [7, с. 3].

Невід’ємною частиною навчальної дисципліни “Організація екскурсійної діяльності” є практичні заняття, проведення яких передбачає знайомство з критеріями відбору та заповнення карток екскурсійних об’єктів, особливостями побудови схем екскурсійних маршрутів, розробкою контрольного та індивідуального тексту, у тому числі з урахуванням категорій туристів та складанням технологічної картки екскурсій. Саме під час таких занять студенти набувають практичних навичок щодо методики розробки та проведення екскурсій. Певна частина завдань має творчий характер. Проте кількість практичних занять в межах викладання екскурсійної діяльності є недостатньою для підготовки професійно орієнтованих фахівців, на чому наголошує переважна більшість науковців і практиків туристичної сфери.

В європейських навчальних закладах туристичного профілю такої проблеми не існує, адже одним з видів практик на освітньо-кваліфікаційному рівні “бакалавр” в межах викладання екскурсійної діяльності є виїзна країнознавча практика. Наявність такого виду діяльності є потужним механізмом міжнародної співпраці та інтеграції в процесі підготовки кадрів для туристичної сфери. Окрім цього, такі практики є важливими для професійного зростання студентів і вирішують такі завдання, як набуття навичок організації та інформаційного забезпечення туристичних маршрутів; наочне вивчення різноманітних DESTINATION та об’єктів туристичного показу, особливостей їх використання в туристичних цілях. Студенти набувають також досвід підготовки та організації групових заходів, самостійно проводити екскурсії, організовувати обслуговування туристичних груп. Усе це є вкрай важливим в підготовці майбутніх фахівців до екскурсійної діяльності [12, с. 131].

Окрім практичних занять курс “Організація екскурсійної діяльності” містить відповідну кількість лекційних і семінарських занять згідно з планом. Проте в більшості вітчизняних вищих навчальних закладів ці форми проведення занять (особливо лекція, що характеризується певною пасивністю студен-

тів) є застарілими і не відповідають вимогам сучасності та потребам туристичної сфери в підготовці компетентних фахівців. У країнах Європейського Союзу домінуючою формою навчання є лекція, яка нічим не нагадує інформативну форму заняття, а передбачає взаємодію всіх учасників процесу навчання, тому виділяють такі види лекцій: проблемну лекцію, лекцію-дискусію, лекцію-візуалізацію, лекцію-конференцію, лекцію-пошук. Лекція в університетах ЄС — це аналіз проблемних ситуацій, пошук шляхів розв'язання проблеми, виконання завдань практичного характеру, екскурсія на виробництво, перегляд відеосюжетів, презентація студентських робіт. Отже, лекція виступає комбінованою формою навчання та спрямована на розвиток критичного мислення, пізнавального інтересу до предмета обговорення, забезпечує його практичну мотивацію, чого так не вистачає у процесі підготовки українських студентів, і на чому наголошують фахівці туристичної сфери, у тому числі екскурсійної діяльності [12, с. 133].

Семинар — вид практичних занять, який розвиває логічне мислення студентів, здатність до обґрунтування власних думок, уміння висловлюватися та спрямовувати їх на самостійну пізнавальну діяльність на додаток до самостійного опрацювання студентом фахової літератури за завданням викладача, підготовки доповідей, проектів, їх презентацій. Практичні заняття у вищих навчальних закладах Європейського Союзу проводяться у спеціально обладнаних приміщеннях, оснащених технічними засобами, які широко застосовуються в практиці туристичної та екскурсійної діяльності. На практичних заняттях під керівництвом викладача акцентується увага на розвитку професійних умінь та навичок студентів відпрацювання певних дій на практиці, а також на перевірці теоретичних знань студентів.

Така методика теоретичної та практичної підготовки в європейських вищих навчальних закладах є оптимальною для викладання “Організації екскурсійної діяльності” і дає можливість створити оптимальні умови для підготовки сучасних

фахівців туризму. Отримані в процесі такого навчання знання, уміння та навички дають змогу діяти в нових ситуаціях і адаптуватися до нових реалій.

Зазначимо головні завдання, що ставляться перед викладачем курсу “Організація екскурсійної діяльності”: забезпечення стійкої мети та позитивної мотивації студентів в оволодінні майбутньою професією; організація навчального процесу та створення навчального середовища на культурологічних заходах; цілеспрямована реалізація загальнопедагогічних та специфічних принципів для формування професійних знань та компетенцій; здійснення педагогічного моніторингу для систематичного одержання викладачем об’єктивної інформації про хід навчальної діяльності студентів; створення належних умов і відповідних стимулів для самостійної роботи студентів; професійна готовність викладача до реалізації відібраного змісту та технологій навчання екскурсознавців [6, с. 211—218].

Отже, для сучасного суспільства характерні нові пріоритети розвитку освіти. Окрім певного обсягу знань, які отримує студент за роки навчання в вищому навчальному закладі, в нього повинні виробитися компетенції особистісного характеру, що дадуть змогу використати здобуті знання на практиці.

Таким чином, погоджуємося з науковцем Г. Матвеевою, що у процесі викладання екскурсійної діяльності студентам туристичних ВНЗ потрібно подолати низку суперечностей між: сучасною світовою тенденцією виокремлення професійної підготовки фахівців для сфери туризму як одного із пріоритетних напрямів вищої освіти та реалізацією цього в Україні; вимогами сьогодення до екскурсійної діяльності та змістом освіти майбутнього фахівця сфери туризму; недостатньою практико-орієнтованою підготовкою майбутніх фахівців у сфері туризму, в тому числі екскурсознавців, та багатим історичним досвідом оптимального поєднання теоретичних і практичних складових процесу навчання у навчальних закладах відповідного профілю [7, с. 3].

Екскурсійна діяльність відповідно до класифікації Е. Клімова підпадає під категорію “людина-людина”, тобто

для успішного виконання своїх професійних завдань спеціаліст повинен мати не лише ґрунтовні знання у своїй сфері, але й мати низку особистісних якостей. Екскурсивод постійно вступає у взаємодію з іншими людьми, ефективність якої залежить від самого екскурсивода, його вмінь, знань, навичок і особистісних якостей. На це повинна бути звернена увага при викладанні екскурсивної діяльності.

Згідно з науковими поглядами вчених, кваліфікований екскурсивод повинен мати високий рівень інтелекту, стресостійкість, володіти ораторським мистецтвом, навичками акторської майстерності, вмінням відслідковувати і керувати настроєм групи тощо. Зазначене вище не є вродженими якостями, а формується в межах оволодіння професією, і вагому роль тут відіграє методика викладання курсу “Організація екскурсивної діяльності”.

На нашу думку, найбільшою мірою цьому сприяють інтерактивні методи навчання. Інтерактивність розуміють як процес взаємодії, своєрідного обміну знаннями, думками, емоціями, переходу їх від одного до іншого. Визначальними характеристиками цього поняття є не просто активна взаємодія, а взаємодія, що здійснюється спільно-енергійно, рухливо, жваво, дієво [1, с. 7–8].

Інтерактивні методи навчання є складовою методикою викладання навчальної дисципліни та сприяють вирішенню багатьох освітніх завдань: розвивають комунікативні вміння та навички, допомагають встановленню контактів між учасниками навчального процесу, забезпечують виконання завдань щодо виховання та формування у майбутніх фахівців свідомості та почуття особистості, компетентного і відповідального ставлення до себе та навколишнього світу тощо. Використання таких методів дає можливість змінювати форми навчальної діяльності, переключати увагу і, таким чином, перетворювати напружений процес навчання на задоволення. Інтерактивні методи сприяють успішній соціалізації особистості, усвідомленню себе як частини колективу і власної ролі в ньому, а також рівня свого

потенціалу. Використовуючи відповідні підходи у викладанні “Організація екскурсійної діяльності”, риси, які формуються у майбутніх фахівців за допомогою застосування інтерактивних методів навчання, в майбутньому мають екстраполюватися на екскурсійний процес, для якого також характерний колективний, пізнавальний, освітньо-виховний характер, якому важливо надати діалогічності, емоційності, рухливості, жвавості, енергійності, задоволеності процесом взаємодії.

У процесі викладання екскурсійної діяльності великий потенціал інтерактивності мають традиційні методи навчання та їх поєднання між собою (поєднання словесних з наочними та практичними методами між собою), і це повинно бути враховано в сучасній методиці викладання, оскільки такий же механізм передачі та отримання знань властивий екскурсійному процесу. Із суто інтерактивних методів навчання, які можуть бути використанні в зазначеному курсі можна виокремити методи кооперативного навчання: діалогові методи; робота в малих групах; робота в парах; “Акваріум”; “Синтез думок”; “Коло ідей”; “Карусель”; ротаційні трійки, що спрямовані на розвиток навичок спілкування в групі, уміння критично мислити, висловлюватися, вести дискусію, переконувати та сприють аналізу й обговоренню нового матеріалу [5, с. 46].

Взагалі підготовка майбутніх кадрів для туристичної сфери, а в її межах викладання екскурсійної діяльності, має бути націлена на формування у фахівця необхідних компетенцій для виконання ним професійних обов’язків. Тому повинна відбуватися за трьома основними напрямками: виявлення особистісних якостей, необхідних майбутньому фахівцю для ефективного виконання ним своїх професійних обов’язків; визначення адекватної методики та технології викладання екскурсійної діяльності та інших навчальних дисциплін в межах учбової діяльності; формування критеріїв та інструментів оцінки успішності їх розвитку в процесі та за висновками учбової діяльності.

Технологія та методика викладання екскурсійної діяльності повинна бути націлена не лише на надання ґрунтовних

теоретичних знань з основ екскурсійної діяльності, а й на формування у майбутніх фахівців таких професійних якостей:

— ораторське мистецтво, що виявляється у вмінні грамотно, доступно та зацікавлено виражати свої думки (це вміння доцільно розвивати через залучення студентів до діяльності, яка передбачає усний виступ перед групою людей: дебати, доповіді, презентації, тренувальні екскурсії);

— вміння будувати відносини з іншими людьми, що виражається у стресостійкості, ввічливості, вміннях вирішувати конфліктні ситуації, встановлювати ділові стосунки та відслідковувати настрій оточуючих (це вміння доцільно розвивати за допомогою інтерактивних методів);

— вміння працювати з матеріалом, яке передбачає здатність студентів до критичного аналізу та відбору для вирішення поточної задачі інформації (таке вміння доцільно розвивати у процесі різних завдань, що передбачають роботу з текстом);

— ставлення до самого себе, яке передбачає впевненість у своїй ефективності, самокритичність, прагнення до саморозвитку, а також наявність адекватної самооцінки (зазначені якості повинні розвиватися за допомогою інтерактивних методів навчання, через взаємодію майбутнього фахівця з оточуючими людьми, через отримання адекватного зворотного зв'язку про його дії та вміння) [6, с. 211].

Висновки дослідження і перспективи подальших розвідок у досліджуваному напрямі. На сучасному етапі розвитку суспільства екскурсійна діяльність як складова туристичної сфери потребує оновлення, осучаснення, перетворення на гнучку до потреб туристів форму обслуговування. Одним із шляхів вирішення цих завдань є пошук засобів надання екскурсії як базовій туристичній послугі більшої ефективності, привабливості, динамізму. З розширенням екскурсійної тематики, урізноманітненням форм екскурсійного обслуговування туристів виникає необхідність більш широкого застосування нових методів і підходів до викладання курсу “Організація екскурсійної діяльності”, насамперед інтерактивних методів навчання. Також вимогами

сьогодення є переосмислення викладачами таких традиційних форм проведення заняття, як лекція та семінар, і надання більшої практичної спрямованості курсу.

Список використаних джерел

1. Деханова П. Ю. Исследование готовности личности к туристско-экскурсионной деятельности [Електронний ресурс] / П. Ю. Деханова // Концепт. — 2015. — Спецвыпуск № 20. — Режим доступа: <http://e-koncept.ru/2015/75322.htm>
2. Добрина Н. А. Экскурсоведение : учеб. пособ. / Н. А. Добрина. — М. : ФЛИНТА: НОУ ВПО «МПСИ», 2012. — 288 с.
3. Долженко Г. П. Экскурсионное дело / Г. П. Долженко. — М. : ИКЦ «МарТ», 2008. — 272 с.
4. Емельянов Б. В. Экскурсоведение / Б. В. Емельянов. — М. : Советский спорт, 2008. — 216 с.
5. Ігри дорослих. Інтерактивні методи навчання / упоряд. Л. Галіцина. — К. : Редакція загальнопедагогічних газет, 2005. — 128 с.
6. Костюкова О. М. Концептуальні аспекти удосконалення викладання основ екскурсійної справи у вищих навчальних закладах для студентів спеціальності «Туризм» / О. М. Костюкова // Вісник Луганського національного університету ім. Тараса Шевченка. — 2011. — № 14 (225). — Ч. I. — С. 211—218. — (Серія: Педагогічні науки).
7. Матвеева Г. В. Професійна підготовка майбутніх екскурсоводів у вищих навчальних закладах туристичної галузі : автореф. дис. на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук / Г. В. Матвеева. — Переяслав-Хмельницький, 2015. — 21 с.
8. Польова Л. В. Особливості практичної підготовки фахівців з туризму / Л. В. Польова // Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка. — 2012. — № 4 (239). — Ч. 2. — С. 169—175.
9. Пометун О. І. Інтерактивні технології навчання: теорія і практика / О. І. Пометун, Л. В. Пироженко. — К. : Либідь, 2002. — 136 с.
10. Фрейкина И. А. О моделировании процесса ориентации студентов на ценности специалиста туристической индустрии / И. А. Фрейкина // Омский научный вестник. — 2008. — № 5—72. — С. 218—221.

11. *Черезова М. В.* Зміст професійної туристичної освіти / М. В. Черезова // Вісник Луганського Національного університету ім. Тараса Шевченка. — 2013. — № 18 (277). — Ч. III. — С. 96—102. — (Серія: Педагогічні науки).
12. *Щоголева І. В.* Особливості формування змісту та організації практик в процесі професійної підготовки майбутніх менеджерів туризму [Електронний ресурс] / І. В. Щоголева // Економіка. Управління. Інновації. — 2012. — № 1 (7). — С. 131—133. — Режим доступу: http://tourlib.net/statti_ukr/schogoleva.htm

References

1. *Dekhanova P. Ju.* Yssledovanye ghotovnosti lychnosty k turystsko-ekskursyonnoj dejateljnosti [Elektronnyj resurs] / P. Ju. Dekhanova // Konzept. — 2015. — Specviypusk No 20. — Rezhym dostupu: <http://e-koncept.ru/2015/75322.htm>
2. *Dobryna N. A.* Ekskursovedenye : ucheb. posob. / N. A. Dobryna. — M. : FLYNTA: NOU VPO “MPSY”, 2012. — 288 s.
3. *Dolzhenko Gh. P.* Ekskursyonnoe delo. — M. : YKC “MarT”, 2008. — 272 s.
4. *Emeljanov B. V.* Ekskursovedenye. — M. : Sovetskyj sport, 2008. — 216 s.
5. *Ighry doroslykh.* Interaktyvni metody navchannja / uporjad. L. Ghalicyna. — K. : Redakcija zagaljnopedagoghichnykh ghazet, 2005. — 128 s.
6. *Kostjukova O.M.* Konceptualjni aspekty udoskonalennja vykladannja osnov ekskursijnoji spravy u vyshhykh navchalnykh zakladakh dlja studentiv specialjnosti “Turyzm” / O. M. Kostjukova // Visnyk Lughansjkogho nacionaljnogho universytetu im. Tarasa Shevchenka. — 2011. — No 14 (225). — Ch. I. — S. 211—218. — (Serija: Pedagoghichni nauky).
7. *Matvjejeva Gh. V.* Profesijna pidghotovka majbutnikh ekskursoznaciv u vyshhykh navchalnykh zakladakh turystychnoji ghaluzi : avtoref. dys. na zdobuttja naukovogho stupenja kandydata pedagoghichnykh nauk / Gh. V. Matvjejeva. — Perejaslav-Khmeljnycykij, 2015. — 21 s.
8. *Poljova L. V.* Osoblyvosti praktychnoji pidghotovky fakhivciv z turyzmu / L. V. Poljova // Visnyk LNU imeni Tarasa Shevchenka. — 2012. — No 4 (239). — Ch. 2. — S. 169—175.

9. *Pometun O. I.* Interaktyvni tekhnologhiji navchannja: teorija i praktyka / O. I. Pometun, L. V. Pyrozhenko. — K. : Lybidj, 2002. — 136 s.
10. *Frejkyна Y. A.* O modelyrovanny processa oryentacyy studentov na cennosty specyalysta turystycheskoj yndustry / Y. A. Frejkyна // Omskij nauchnij vestnyk. — 2008. — No 5—72. — S. 218—221.
11. *Cherezova M. V.* Zmist profesijnoji turystychnoji osvity / M. V. Cherezova // Visnyk Lughansjkogho Nacionaljnogho universytetu im. Tarasa Shevchenka. —2013. — No 18 (277). — Ch. III. — S. 96—102. — (Serija: Pedagoghichni nauky).
12. *Shhoholjeva I. V.* Osoblyvosti formuvannja zmistu ta orghanizaciji praktyk v procesi profesijnoji pidghotovky majbutnikh menedzheriv turyzmu [Elektronnyj resurs] / I. V. Shhoholjeva // Ekonomika. Upravlinnja. Innovaciji. — 2012. — No 1 (7). — С. 131—133. — Rezhym dostupu: http://tourlib.net/statti_ukr/schogoleva.htm

Светлана Григорьевна Литовка-Деменина,
соискатель кафедры педагогики,
ГВУЗ “Переяслав-Хмельницкий
государственный педагогический университет
имени Григория Сковороды”
e-mail: svlitovka@ukr.net

Литовка-Деменина С. Г.
ОСОБЕННОСТИ ПРЕПОДАВАНИЯ ЭКСКУРСИОННОЙ
ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ДЛЯ СТУДЕНТОВ НАПРАВЛЕНИЯ
ПОДГОТОВКИ “ТУРИЗМ”

Аннотация

В статье исследованы особенности методов преподавания экскурсионной деятельности для студентов высших учебных заведений туристического профиля для образовательно-квалификационного уровня “бакалавр”. Проанализированы основные проблемы и недостатки преподавания курса “Организация экскурсионной деятельности” в высших учебных заведениях по сравнению с европейскими. Внесены предложения по более активному использованию интерактивных методов при преподавании курса.

Ключевые слова: интерактивные методы обучения; компетенции; туристское образование; туристическая сфера; экскурсионная деятельность.

Svetlana Litovka-Demenina,
*postgraduate degree seeker department of pedagogy,
SHEI "Pereyaslav-Khmelnytskyi Hryhoriy Skovoroda State Pedagogical
University"*
e-mail: svlitovka@ukr.net

Litovka-Demenina S.
**FEATURES OF TEACHING OF EXCURSION ACTIVITY FOR
STUDENTS OF SPECIALITY "TOURISM"**

Abstract

The article deals with the questions teaching techniques of excursion activity for high school students of travel profile on educational qualification level "Bachelor". The basic problems and disadvantages of teaching the course "Organization of excursion activity" in Ukrainian universities in comparison with European. Suggestions for more active use interactive methods in teaching the course were highlighted in the article. Also proposals for the rethinking of traditional forms of classes as lectures and seminars, and providing more practical orientation to course are included in the research.

Keywords: *competence; interactive methods of teaching; sightseeing activities; tourism education; tourism sector.*